

Sygn. akt III Kp 210/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Kałucka

Protokolant: Łukasz Bacik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Iwony Elert

po rozpoznaniu na posiedzeniu

w sprawie o czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

zażalenia pokrzywdzonego E. G. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia-Stare Miasto z dnia 27 grudnia 2013 r. o umorzeniu postępowania (1 Ds. 5406/13)

na podstawie art. 329 § 1 i 2 k.p.k. i art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 465 § 1 k.p.k.

p o s t a n a w i a

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa dla Wrocławia-Stare Miasto prowadziła śledztwo pod sygn. akt 1 Ds. 5406/13 w sprawie:

I. doprowadzenia, w okresie od 09 kwietnia 1997 roku do listopada 1998 roku we W., E. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 528.705 zł, tj. mienia znacznej wartości przez J. W., a w tym:

- doprowadzenia, w okresie od 09 kwietnia 1997 roku do 23 czerwca 1997 roku we W., E. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 41.250 złotych

- doprowadzenia, w okresie od 09 kwietnia 1997 roku do 23 czerwca 1997 roku we W., E. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 32.255 złotych

- doprowadzenia, w dniu 23 czerwca 1997 roku we W., E. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 98.000 złotych

- doprowadzenia, w dniu 25 czerwca 1997 roku we W., E. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 120.000 złotych

- doprowadzenia, w sierpniu 1997 roku we W., E. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 39.200 złotych

- doprowadzenia, w dniu 12 grudnia 1997 roku we W., E. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 150.000 złotych

- doprowadzenia, w dniu 14 listopada 1998 roku we W., E. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 48.000 złotych

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

II. doprowadzenia i usiłowania doprowadzenia, w okresie od czerwca 1997 roku do maja 1999 roku we W., E. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 168.000 złotych tj. mienia znacznej wartości przez J. W., a w tym:

- doprowadzenia, w okresie od czerwca 1997 roku do lutego 1999 roku we W., E. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80.000 złotych

- doprowadzenia, w okresie od lutego 1998 roku do czerwca 1998 roku we W., E. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 złotych

- usiłowania doprowadzenia, w maju 1999 roku we W., E. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 168.000 złotych,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Postanowieniem z dnia 27 grudnia 2013 r. postępowanie zostało umorzone: w stosunku do czynu I – wobec przedawnienia karalności, zaś w stosunku do czynu II – wobec faktu, iż w tej samej sprawie toczyło się postępowanie, które zostało prawomocnie zakończone. W uzasadnieniu tego postanowienia Prokurator stwierdził, iż w świetle art. 101 § 1 k.k. z uwagi na upływ 15 lat od daty popełnienia czynu pisanego w punkcie I postanowienia, postępowanie w tym zakresie podlega umorzeniu z powodu przedawnienia karalności czynu. W stosunku do czynu II wskazał, że Prokuratura Rejonowa dla Wrocławia-Stare Miasto prowadziła już uprzednio postępowanie w sprawie popełnienia tego czynu, które zostało prawomocnie umorzone.

Zażalenie na to postanowienie w dniu 21 stycznia 2014 r. złożył pokrzywdzony E. G.. Podniósł, że Prokurator w zaskarżonym postanowieniu dokonał błędnych ustaleń faktycznych w zakresie udzielonych przez J. W. pożyczek.

Sąd zważył co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

W ocenie Sądu, zaskarżone postanowienie zostało wydane prawidłowo. Do umorzenia postępowania przygotowawczego na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. może dojść po stwierdzeniu przez organ prowadzący postępowanie przygotowawcze, iż zachowanie czy zachowania wskazane w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa nie zawierają znamion czynu zabronionego. Umorzenie postępowania przygotowawczego z uwagi na stwierdzenie powyższej przesłanki procesowej powinno mieć miejsce po stwierdzeniu w toku postępowania przygotowawczego, iż nastąpiło przedawnienie karalności. W myśl art. 101 § 1 pkt 2a k.k. karalność przestępstwa ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło lat 15 – gdy czyn stanowi występki zagrożony karą pozbawienia wolności przekraczającą 5 lat. Organ postępowania przygotowawczego słusznie zatem wskazał na upływ powyższego terminu, mając na uwadze, że do dnia 1 listopada 2013 r. nie zostało wszczęte postępowanie przeciwko osobie w myśl art. 102 k.p.k.

Słusznie organ postępowania przygotowawczego również wskazał, iż w stosunku do czynu wymienionego w punkcie II zaskarżonego postanowienia zachodzi podstawa do umorzenia postępowania z uwagi na fakt, iż w tej samej sprawie toczyło się postępowanie, które zostało prawomocnie zakończone, tj. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. Analiza akt sprawy prowadzi bowiem do wniosku, iż w sprawie o ten czyn toczyło się postępowanie karne, które zostało umorzone postanowieniem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 18 marca 2009r., sygn. akt III Kp 133/09, z powodu braku znamion czynu zabronionego (k. 59).

Mając na uwadze powyższe, Sąd postanowił jak w sentencji postanowienia.